

39te Møde.

Fredag den 30. November Kl. 1.

Formanden: Folketingsmand Christmas Møller har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at stille følgende Førespørgsel til Justitsministeren:

Billiger Justitsministeren, at Rigsadvokaturen har motiveret Undladelsen af at appellere Østre Landsrets Dom over Direktør Harald Plum med Sagens „kolossale Omfang“ og „Bevismaterialets Uhaandterlighed“?

Spørgsmaalet om Fremme af Forespørgselen vil komme paa Dagsordenen i et senere Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 3. August d. A. i Helsingfors afsluttet Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Finland med dertil hørende Tillægs- og Slutprotokol.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3883).

Forslaget til Beslutning sattes under Forhandling.

Udenrigsministeren (Cold): Det er mig en Glæde i Dag at søge Rigsdagens Samtykke til Indgaaelse af en Handels-traktat med Finland. Det danske Folk har altid omfattet Finland med den største Sympati, og denne Sympati gav sig Udslag i, at Danmark som en af de første Nationer kunde være med til at anerkende Finlands Selvstændighed for nogle Aar siden. De to Folk har altid været knyttet nær til hinanden gennem kulturelle og ideelle Interesser og desforuden ved mange økonomiske Baand.

Det er første Gang efter Krigen, at vi staar overfor Afslutningen af en rigtig Handelstraktat. Vi havde ganske vist i Foraaret den midlertidige Traktat med Rusland, men for det første var denne Traktat altsaa midlertidig, og desuden inde-

holdt den en Del politiske Momenter, idet den atter skulde knytte den afbrudte Forbindelse, og den kan saaledes ikke opfattes som en egentlig Handelstraktat. Danmarks Handelstraktater, som de bestaar nu, strækker sig over 250 Aar tilbage i Tiden, men skønt de strækker sig over et saa langt Tidsrum, maa man dog sige, at der gaar en bestemt Tanke igennem dem, som giver sig Udslag paa forskellig Maade, endskønt man ikke kan sige, at de er fremgaaet som Resultat af en forudlagt Plan.

Det er navnlig den fulde Autonomi, Mestbegunstigelsen og Nationalbehandlingen, der præger alle disse Traktater, og disse Momenter præger ogsaa den Traktat, vi i Dag staar overfor. Straks i den første Paragraf træffer vi Mestbegunstigelsen med Hensyn til det vigtigste Spørgsmaal, nemlig Erhvervene: Skibsfart, Handel, Landbrug, Industri og Haandværk, og ogsaa senere finder vi paa forskellige andre Omraader Mestbegunstigelsen som det fremtrædende i Traktaten, saaledes med Hensyn til Borgernes Adgang til Erhvervsvirksomhed, til at erhverve og raade over fast Ejendom, med Hensyn til den Virksomhed, danske Selskaber, der har nedsat sig i Finland, driver der, med Hensyn til Udstedelse og Ophævelse af Ind- og Udførselsforbud eller -restriktioner, de Vilkaar, som Indførselen maatte blive gjort betinget af, for saa vidt angaar Pris eller Slags- og Købsbetingelser, Toldafgifter af en hvilken som helst Art, Toldbehandlingen, indenlandske Afgifter, Transit, Transport, Anvendelse af Oprindelsescertifikater, Ind- og Udvandring og flere andre Omraader. Nationalbehandlingen fastslaas bl. a. med Hensyn til Beskatning af Borgere, Adgang for disse og Selskaber til Domstolene, Skibsfarten, ogsaa hvor Talen er om Behandling af strandede Skibe og lignende.

Men foruden disse Bestemmelser om Mestbegunstigelse og Nationalbehandling er der visse Tilfælde, hvor man er stillet frit overfor det andet Land, saaledes at man kan kræve den ene eller den anden af disse Behandlingsmaader, efter som det maatte forekomme en gunstigt. Derudover indeholder Traktaten paa visse Omraader ogsaa positive Bestemmelser, altsaa Bestemmelser, der hverken foreskriver Ligestilling med Landets egne Borgere eller med en tredie Nations Borgere. Som Eksempel paa saadanne skal jeg nævne, at man udtrykkelig fritager det andet Lands Statsborgere for personlige borgerlige Hverv, Militærtjeneste eller Vederlag herfor, og at man sætter